

”مینی بچی - دیہ سہت یہ سپ کچ ختم ہونی والا ہئے، اس لیٹی تمہیں پُراٹی دنیا کی سماچار سُنی کی درکار نہیں، تہ باپ اؤر ورٹی کو یاد کرو“
 پرشن :- شریمت کی لیٹی گائن کوئسا ہئے؟ شریمت پر چلنی والون کی نشانی سناؤ؟
 اُتر :- شریمت کی لیٹی گائن ہئے۔ جو کلائیئنگی، جو پھنائیئنگی، جہان بنائیئنگی...
 وہی کرینگی۔ شریمت پر چلنی والی بچی باپ کی ہر آگیا کا پالن کرتی ہئے، اُن سین سدا سریشٹ کرم ہوتی ہئے۔ وی کپی شریمت ۾ اپنی من مت مکس نہیں کرتی۔ اُنہر رائیٹ اؤر رائنگ کی سمجھ ہوتی ہئے۔

گیت :- بنواری ری جینی کا سہارا....

اوم شانتی . یہ گیت کسکا ہئے؟ بچون کا۔ کوئی گیت اُتسی پی ہوتی ہئے جس ۾ باپ بچون کو سمجھاتی ہئے لیکن اس گیت ۾ بچی کھتی ہئے کہ بابا، اب تو ہر سمجھ گئی، دنیا کو تو پتا نہیں کہ کُسی یہ جوئی دنیا ہئے، جوئی ہندن ہئے۔ یہاں سپ دُکی ہئے تب تو ایشور کو یاد کرتی ہئے۔ ستیگ ۾ تو ایشور سین ملنی کی بات ہین نہیں ہئے۔ یہاں دُک ہئے تب آتماؤن کو یاد پرتا ہئے پرنٹو دراما اُنوسار باپ ملنی ہین تب ہئے جب سیر آتی ہئے۔ باقی اؤر جو پی پرشارت کرتی ہئے سپ وئرت ہئے کیونکہ ایشور کو سروویا پی مانتی ہئے، ایشور کا راستا غلط بتاتی ہئے۔ اگر کھی کہ ایشور اؤر اُنکی رچنا کی آد، مذیہ، انت کو ہر نہیں جانتی ہئے تو یہ بولنا سچ ہئے۔ آگی رشی مَنی آد سچ بولتی تی، اُس سمیہ رجو گُٹی تی۔ اُس سمیہ جوئی دنیا نہیں کھینگی۔ جوئی دنیا نہ کہ، کلہیگ انت کو کھتی ہئے۔ سنگر پر کھینگی یہ نہ کہ ہئے، وہ سورب ہئے۔ اُتسی نہیں دواپر کو نہ کہ کھینگی۔ اُس سمیہ قر پی رجوپردان ہُڈی ہئے۔ اُپی ہئے تموپردان۔ تو ہیل اؤر ہیون سنگر پر لکینگی۔ آج ہیل ہئے، کلہ ہیون ہونگا۔ یہ پی باپ آکر سمجھاتی ہئے، دنیا نہیں جانتی کہ اس سمیہ کلہیگ کا انت ہئے۔ سپ اپنا اپنا حساب کتاب چُکتو کر انت ۾ ستوپردان بنتی ہئے قر ستو، رجو، تمو ۾ آنا ہین ہئے۔ جنکا ایک دو جنم کا پارت ہئے، وہ پی ستو، رجو، تمو ۾ آتی ہئے۔ اُنہون کا پارت ہین تورا ہئے۔ اِس ۾ بڑی سمجھ چاہیٹی۔ دنیا ۾ تو اُنیک مت والی منش ہئے۔ سپکی ایک مت تو نہیں ہوتی۔ ہرایک کا اپنا اپنا ڈرم ہئے، مت اپنی اپنی ہئے۔ باپ کا آکیویشن الگ ہئے۔ ہرایک آتما کا الگ ہئے۔ ڈرم پی الگ ہئے۔ تو اُنکی لیٹی سمجھاٹی پی الگ چاہیٹی۔ نام، روپ، دیش، کال سپکا الگ ہئے۔ دیکنی ۾ آتا ہئے یہ فلاٹی ڈرم کا ہئے۔ ہندو ڈرم ۾ تو سپ کھتی ہئے پرنٹو اُنہر پی سپ ۾ پن ہئے۔ کوئی آریہ سماجی، کوئی سنیاسی، کوئی برہم سماجی۔ سنیاسی آد جو پی ہئے سپکو ہندو ڈرم ۾ مانتی ہئے۔ ہر لکین کہ ہر برہم ڈرم کی ہئے اُتوا دیوتا ڈرم کی ہئے تو پی وی ہندو ۾ لگاء دیتی ہئے۔ کیونکہ اؤر کوئی سیکشن تو اُنہون کی پاس ہئے ہین نہیں۔ تو ہرایک کا فارم الگ الگ ہونی سین معلوم پڑ جائینگا۔ اؤر کوئی ڈرم والا ہونگا تو ان باتون کو مانینگا نہیں۔ قر اُنکو اِکنا سمجھانا مشکل ہئے۔ وی تو سمجھینگی کہ یہ تو اپنی ڈرم کی مہما کرتی ہئے۔ اُنہر دویت ہئے۔ سمجھانی والی بچی پی نمبروار ہئے۔ سپ ایک سمان

تو هئ نهين. اس ليئي مهارتيون ڪو ٻڌائي هئ.

بابا نين سمجهايا هئ مجھي ياد ڪرو، ميري شريمت پر چلو. اس پريرڻا آڌ ڪي ڪوئي بات نهين. اگر پريرڻا سين ڪام هو تو ڦر باپ ڪي آني ڪي درڪار هين نهين. شو بابا تو يهان هئ. تو اُنڪو پريرڻا ڪي ڪيا درڪار هئ. يهه تو باپ ڪي مت پر چلنا هوتا هئ. پريرڻا ڪي بات نهين. ڪوئي ڪوئي سنڊيشيان سنڊيش لي آتي هئ. اس پر پر بهت مڪس هو جاتا هئ. سنڊيشي تو سڀ ايڪ جئسي هئ نهين. مايا ڪا بهت انٽرفيئر هوتا هئ. دوسري سنڊيشي سين ويريفاء ڪرانا هوتا هئ. ڪئين تو ڪهه ديتي هئ هماري ۾ بابا آتي هئ، ماما آتي هئ ڦر اپنا الڳ سينٽر ڪول بئنٽي هئ. مايا ڪي پرويشتا هو جاتي هئ. يهه بڙي سمجھني ڪي بات هئ. بچون ڪو بهت سينسيٽل بننا چاهيئي. جو سروسبل بچي هئ، وهي ان باتون ڪو سمجھه سڪتي هئ. جو شريمت پر نهين چلتي وهه ان باتون ڪو نهين سمجھينگي. شريمت ڪي ليئي ڳاڻن هئ ڪ آڀ جو ڪلائينگي، جو پھنائينگي، جهان ٻنائينگي، وهه ڪرينگي. اُٿسي ڪوئي تو باپ ڪي مت پر چلتي هئ، ڪوئي ڦر دوسرون ڪي مت ڪي پرياء ۾ آ جاتي هئ. ڪوئي وستو نهين ملي، ڪوئي بات پسند نهين آئي تو جهت بگڙ پرتي هئ. سڀ ٿوريئي ايڪ جئسي سپوٽ بچي هو سڪتي هئ. دنيا ۾ تو ڏير ڪي ڏير مت والي هئ. اڃاميل جئسي پاپ آتمائين، گنگائين بهت هئ.

يهه پي سمجھانا پرتا هئ ڪ ايشور سرووياپي ڪهنا رانگ هئ. سرووياپي تو پانچ وڪار هئ. اس ليئي باپ ڪهتي هئ يهه آسري دنيا هئ. ستيگ ۾ پانچ وڪار هوتي نهين. ڪهتي هئ شاسترون ۾ يهه بات اُٿسي هئ. پرنٽو شاستر تو سڀ منشون نين بنائي هئ. تو منش اونچ هوئي يا شاستر؟ ضرور سُناني والي اونچ ٺهري نان. لڪني والي تو هئ منش. وياس نين لڪا وهه پي منش ٿا نان. يهه تو نراڪار باپ بئٽ سمجھاتي هئ. ڌرم اسٽاپڪون نين جو آڪر ڪي سُنايا اُسڪا ڦر باد ۾ شاستر بننا هئ. جئسي گُرونانڪ نين سُنايا، باد ۾ گرنٽ بننا هئ. تو جس نين سُنايا اُسڪا نام هو ڳيا. گُرونانڪ نين پي اُنڪي مهما ڳائي هئ سپڪا باپ وهه ايڪ هئ. باپ ڪهتي هئ ڄاڪر ڌرم اسٽاپن ڪرو. يهه بيحد ڪا باپ ڪهتي هئ مجھي تو ڪوئي پيڄني والا نهين. شو بابا خد بئٽ سمجھاتي هئ وهه هئ ميسيج لي آني والي، مجھي ڪوئي پيڄني والا نهين. مجھي ميسينجر وا پينمبر نهين ڪهينگي. مئن تو آتا هون بچون ڪو سڪ شانتني ديني. مجھي ڪوئي نين ڪها نهين. مئن تو خد مالڪ هون. مالڪ ڪو پي مانني والي هوتي هئ، پرنٽو اُن سين پوڄنا چاهيئي ڪ تم نين مالڪ ڪا آرٽ سمجھا هئ؟ وهه مالڪ هئ، هر اُنڪي بچي هئ تو ضرور ورثا ملنا چاهيئي. بچي ڪهتي هئ همارا بابا. تو باپ ڪي ڏن ڪي تم مالڪ هو. ”ميرا بابا“ بچي هين ڪهينگي. ميرا بابا تو ڦر بابا ڪا ڏن پي ميرا. اُپي هر ڪيا ڪهتي هئ؟ همارا شو بابا. باپ پي ڪهينگي يهه هماري بچي هئ. باپ سين بچون ڪو ورثا ملتا هئ. باپ ڪي پاس پراپرٽي هوتي هئ. بيحد ڪا باپ هئ هين سورب ڪا رچنا. پارتواسيون ڪو پي پراپرٽي ڪس سين ملتي هئ؟ شو بابا سين. شو جينتي پي مناتي هئ. شو جينتي ڪي باد ڦر هونگي ڪرشن جينتي، ڦر رام

جينتي. بس، ماما بابا ڪي جينتي وا جڳدمبا ڪي جينتي تو ڪوئي گاتي نهين. شو جينتي
قر راڌي ڪرشن ڪي جينتي قر رام سيتا جينتي.

جب شو بابا آئي تب شوڌر راجيه وناش هو. يهه راز پي ڪوئي سمجھتي نهين. باپ بٺ
سمجھاتي هئ. وهه آتي هئ ضرور. باپ ڪو ڪيون ٻڌائي هئ؟ شري ڪرشن پري استاپن
ڪرني. تهر جاني هو شو جينتي بروبر هوتي هئ. شو بابا ناليچ دي رهي هئ. آدي سناتن
ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا هو رهي هئ. شو جينتي هئ بڙي تي بڙي جينتي. قر هئ
برهما، وشنو، شنڪر. آب پرچاپتا برهما تو منش سرشتي ۾ هئ. قر رچنا ۾ مکيه هئ لڪشمي
نارائڻ. تو شو هئ مات پتا، قر مات پتا برهما اوڙ جڳت امبا پي آجاتي هئ. يهه سمجھني اوڙ ڌارڻ
ڪرني ڪي باتين هئ. پهلي پهلي سمجھانا هئ باپ ڀرم پتا پرماتما آتي هئ پنتون ڪو پاڻ
ڪرني. وهه نام روپ سين نيالا هو تو اُنڪي جينتي ڪئي هو سڪتي. گاڏ ڪو فادر ڪها جاتا. فادر
ڪو تو سپ مانتي هئ. نراڪار هئ هين آتما اوڙ پرماتما. آتمائون ڪو ساڪار شرير ملتا هئ. يهه
بڙي سمجھني ڪي باتين هئ. جو ڪچ پي شاستر آد نهين پڙها هوئا هو تو اُسڪي ليئي اوڙ هين
سهج هئ. آتمائون ڪا باپ وهه ڀرم پتا پرماتما سورڳ ڪي استاپنا ڪرني والا هئ. سورڳ ۾ هوتي
هئ راجائي، تو ضرور اُنڪو سنگم پر آنا پري. ستيگ ۾ تو آءِ نه سڪي. وهه پراڻو، 21 جنمون ڪا
ورثا سنگم پر هين ملتا هئ. يهه سنگم يگ هئ برهمڻون ڪا. برهمڻ هئ چوئي، قر هئ ديوتائون ڪا
يگ. هرايڪ يگ 1250 ورش ڪا هئ. اُپي 3 ڌرم استاپن هوتي هئ. برهمڻ، ديوتا، ڪتري. ڪيونڪ
قر آڏا ڪلپ ڪوئي ڌرم نهين هوتا. سوريونسي، چندرونسي پوجيه ٿي قر پوجاري بن جاتي هئ.
وهه برهمڻ تو قسم قسم ڪي هوتي هئ.

اُپي تهر اُچي ڪرم ڪر رهي هو جو قر ستيگ ۾ پراڻو پائينگي. باپ اُچي ڪرم سڪلاتي
هئ. تهر جاني هو هر شريمت پر جئسي ڪرم ڪرينگي، اوڙون ڪو آپسمان بنائينگي تو
اُسڪي پراڻو ملينگي. اُپي ساري راجڌاني استاپن هوتي هئ. آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم
ڪي راجڌاني هوتي هئ. يهه هئ پرچا ڪا پرچا پر راجيه. پئنچائتي راجيه هئ، اُنڪ پئنچ
هئ. نهين تو 5 پئنچ هوتي هئ. يهان تو سپ پئنچ هين پئنچ هئ. سو پي آج هئ، ڪله
نهين. آج منستر هئ، ڪله اُنڪو اُتار ديتي هئ. اُتگريمينٽ ڪر قر ڪئنسل ڪر ديتي هئ.
يهه هئ آلپ ڪال ڪا ڪڙ پئنگر راجيه. ڪسڪو پي اُتارني ۾ ديري نهين ڪرتي هئ. ڪتني
بڙي دنيا هئ. اخبارون سين ڪچ نان ڪچ پتا پرتا هئ. اِتي سپ اخبار تو ڪوئي پڙهه نهين
سکتا. همڪو اس دنيا ڪي سماچار ڪي درڪار هين نهين. يهه تو جاني هئ ديهه سِهت
سپ ڪچ اس دنيا ڪا ختم هو جاني والا هئ. بابا ڪهتي هئ صرف مچهي ياد ڪرو تو تهر
ميري پاس آجائينگي. مرن ڪي باد سارا ساڪياتڪار هونگا. شرير چوڙ ڪر قر آتما پتڪتي
پي هئ. اُس سميه پي حساب ڪتاب پوڳ سڪتي هئ. ساڪياتڪار سپ هوتا هئ. اُندر هين
ساڪياتڪار ڪرتي هئ، پوڳنا پوڳتي هئ، بهت پچناتي هئ ڪ هر نين ناحق اُتسا ڪيئا.
پشچاتاپ هوتا هئ نان. ڪوئي جيل برد هوتي هئ، وهه ڪهتي هئ جيل ۾ ڪانا تو ملينگا.
مطلب ڪانا ڪاني سين ڪام هئ، عزت ڪي پرواهه نهين ڪرتي. تمڪو تو ڪوئي تڪليف

نھين. باپ هٿ تو باپ کي شريمت ۾ چلڻا هٿ. اٿسي ڀي نھين، ڪسڪو ڏک دينگي. وهه تو هٿ هين سڌا. آگيا ڪاري ٻچي تو ڪهينگي بابا جو آپ ڊئريڪشن دينگي. تمھين سين بٽئون.... يھ شو بابا کي ليئي گايا هوڻا هٿ. ڀاڳيرت اٿوا نندي گڻ ڀي مشهور هٿ. لکا هوڻا هٿ نان مائون ڪي سر ۾ ڪلش رکا. تو وهه ڦر گڻو ڊکاتي هٿ. ڪيا ڪيا باتين بناء ڏي هٿ.

اس دنيا ۾ ڪوئي ايور هيلدي هو نھين سڌا. انيڪ ڀر ڪار ڪي روڳ هٿ. وهان ڪوئي روڳ نھين هٿ. نه ڪي ڪا ڪا مريو هوتي هٿ. سميه ڀر ساڪياتڪار هوڻا هٿ. ٻوڏون ڪو تو خوشي هوتي هٿ. ٻوڏي جب هوتي هٿ تو خوشي سين شري ڇوڙ تي هٿ. ساڪياتڪار هوڻا هٿ ڪ هر جاکر ٻچا بنونگا. آڀي تر جوانون ڪو ڀي اتني خوشي هٿ ڪ هر شري ڇوڙ جاکر پرنس بنينگي. ٻچي هو وا جوان هو، مرنا تو سڀڪو هٿ نان. تو سڀڪو يھ نشا رهنا چاهيئي ڪ هر جاکر پرنس بنينگي. ضرور جب سروس ڪرو تب تو بنو. خوشي هوني چاهيئي آڀي هر ڀراڻا شري ڇوڙ بابا ڪي پاس جاڳينگي، بابا ڦر همڪو سور ڳ ۾ پيچ دينگي. سروس ڪرني چاهيئي. ٻچون نين گيت سٺا. بنسي والا ڪرشن تو هٿ نھين. مڙي تو بهتون ڪي پاس هوتي هٿ. بهت آڀي آڀي بجاتي هٿ. اسر مڙي ڪي بات نھين. تر تو ڪهتي هو شريمت ايڪ باب هين ديني هٿ. شري ڪرشن ۾ تو يھ ناليچ ٿي هين نھين. يھ سهج راج يوگ اوڙ گيان اسر ٿا هين نھين. اس نين راج يوگ سڪلايا نھين هٿ. وهه تو راج يوگ سڀڪا هٿ باب ڪي دواران. ڪتني بڙي بات هٿ. جب تڪ ڪوئي ٻچا نھين بننا تب تڪ سمجھ ڀي نھين سڌا اوڙ اسر ڦر شريمت ڀر چلني ڪي بات هٿ. آڀني مت ڀر چلني سين ٿوريئي اونچ ڀڌ ڀاء سڪينگي. باب ڪو جو جانتني هٿ وهه باب ڪا پريچيه اوڙون ڪو ڀي دينگي. باب اوڙ رچنا ڪا پريچيه دينا هٿ. ڪسڪو باب ڪا پريچيه نھين ديني تو گويا خد جانتني نھين. آڀني ڪو نشا چڙها هوڻا هٿ تو اوڙون ڪو ڀي چڙهانا هٿ. آڀا!

ميني ميني سڪيلڌي ٻچون ڀرت مات پتا باب دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باب ڪي روحاني ٻچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) شريمت ڀر سڌا شريشت ڪرم ڪرني هٿ. دوسرون ڪي مت ڪي پرياء ۾ نھين آنا هٿ. سڀوت بن هر آگيا ڪا پالن ڪرنا هٿ. جو بات سمجھ ۾ نھين آتي هٿ، اسي ويريفاء ضرور ڪرنا هٿ.

(2) سڌا اسي نشي وا خوشي ۾ رهنا هٿ ڪ هر يھ ڀراڻا شري ڇوڙ پرنس بنينگي نشي ۾ رهه ايشوريه شيوا ڪرني هٿ.

وردان - سڌا آڀني شريشت شان ۾ رهه پريشانيون ڪو مٽاني والي ماسٽر سروشڪتيوان ڀو
سڌا يھ وردان سمرتي ۾ رهي ڪ هر آڀني شريشت شان ۾ رھني والي اوڙون ڪي ڀي پريشاني ڪو مٽاني والي ماسٽر سروشڪتيوان هٿ. ڪمزور نھين. شريشت شان ڪي تخت نشين هٿ. جو اڪال تخت نشين، باب ڪي دل تخت نشين شريشت شان ۾ رھني والي هٿ، وي سوڀن ۾ ڀي ڪي پريشان نھين هو سڌا. ڪوئي ڪتني ڀي پريشان ڪري ليڪن آڀني شريشت شان ۾ هين رھتي هٿ.

سلوگن - سڌا آڀني سومان ۾ رهو تو سرو ڪا ماڻ ملتا رھينگا.